

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011858
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3123011858.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Juraja Valáška a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., D., trvale bytom E. XXX, F. G. H. G. I., občan Chorvátskej republiky, t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 Tr. zákona účinného do 15. marca 2024, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 07. októbra 2025, prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27. februára 2025 pod sp. zn. OT/242/2023 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie prokurátorky z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom, sudkyňou pre prípravné konanie rozsudkom zo dňa 27. februára 2025 pod sp. zn. OT/242/2023, na podklade podanej obžaloby podľa § 234 odsek 1, § 204 odsek 1 Tr. poriadku účinného do 15. marca 2024, prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17. novembra 2023 pod č. k. Pv 728/23/3304-6, doručenej okresnému súdu dňa 17. novembra 2023 o 18.05 hod. do rúk sudkyne pre prípravné konanie s nariadenou pohotovosťou, rozhodol doslovne takto:

„Obvinený: A. B., nar. dňa XX.XX.XXXX I. D., trvale bytom E. XXX,

je vinný, že

dňa 16.11.2023 v čase o 21.15 hod. viedol v obci E. z parkovacej plochy spred bytového domu č. XXX k miestnej komunikácii smerom k ceste I/61 pod vplyvom alkoholu (0,64 miligramu etanolu na liter vydychnutého vzduchu) osobné motorové vozidlo Škoda Fabia, ev.č. G., hoci bol za uvedený čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť vedenia motorového vozidla, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za uvedený čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písmeno a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, § 56 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 56 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, na peňažný trest vo výške 1.000,- EUR /tisíc EUR/.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 /päť/ mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona za použitia § 43 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 72 (sedemdesiatdva) mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci - ŠKODA FABIA 6Y SEAXRX01/-/-, VIN: J., evidenčné číslo G..“

Proti citovanému rozsudku sudkyne pre prípravné konanie okresného súdu, v lehote 15-tich dní po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní (v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátorky), podala odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom v neprospech obžalovaného, ktoré aj písomne odôvodnila doslovne takto :

„Tunajšia prokuratúra odvolaním napáda prílišnú miernosť uloženého trestu, konkrétne neuloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona.

Súd v odôvodnení napadnutého uznesenia v podstate uviedol, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil opakovane, avšak je potrebné uviesť, že svoje konanie v súčasnosti výrazne ľutuje a súd je presvedčený o tom, že v budúcnosti dokáže zvládnuť stresové situácie. Obžalovaný je v zlej osobnej situácii, na Slovensku je sám, nemá tu žiadnu bližšiu osobu, ktorá by mu poskytovala pomoc a podporu. Snaží sa pomáhať svojim, rodičom. Nič to však nemení na skutočnosti, že sa trestnej činnosti dopustil opakovane, pričom ide v zásade o rovnakú trestnú činnosť ako v minulosti. Súd pri posudzovaní toho, aký druh trestu bude pre obžalovaného vhodný, primeraný a predovšetkým výchovný dospel k záveru, že by malo ísť o kombináciu viacerých trestov, ktoré sa citeľne obžalovaného dotknú a budú viesť k jeho náprave. Keďže obžalovaný je v Slovenskej republike kvôli práci a peniazom (pomoc rodine), najväčší zásah pre neho predstavuje finančná ujma. Bol mu preto uložený peňažný trest v primeranej výške vzhľadom na jeho príjem (zhruba vo výške mesačného príjmu). Súd zároveň v súlade s § 57 ods. 3 Trestného zákona uložil obžalovanému aj náhradný trest odňatia slobody pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, a to vychádzajúc z trestnej sadzby a vyrovnanosti príťažujúcich a poľahčujúcich okolností vo výške 5 mesiacov, takýto trest zohľadňuje opätovné spáchanie trestného činu. Zároveň bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci - motorového vozidla, čo bude mať opäť finančný dopad na obžalovaného. Ide o vozidlo, ktorým bol páchaný trestný čin, jeho prepadnutím sa tak zabráni v ďalšom páchaní obdobnej trestnej činnosti.

Prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona chráni životy a zdravie ľudí, ako aj ich majetok. Hoci vzhľadom na to, že ide o ohrozovací trestný čin, pričom k následku nedošlo, sa môže javiť, že závažnosť konania obžalovaného nie je až tak vysoká, aby odôvodňovala napríklad trest prepadnutia veci. Opak je však pravdou. Pri ohrozovacích deliktach je často len šťastím páchatel'a, že nedôjde aj k následku trestného činu. Osoba, ktorá vedie motorové vozidlo s viac ako 1 promile alkoholu krvi, už zo samotnej skutkovej podstaty stíhaného trestného činu nie je spôsobilá vykonávať takúto činnosť.

Z medicínskeho hľadiska sa pritom uvádza už aj hranica 0,8 promile ako hranica, kedy človek už nie je schopný dostatočne viesť vozidlo. Je pritom nepochybné, že motorové vozidlo dokáže v rukách takejto osoby napáchať aj nenapraviteľné škody.

V danom prípade je podstatné pre určenie výšky a druhu trestu to, že podľa odpisu

z registra trestov bol obžalovaný jedenkrát odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 15 T/34/2022, právoplatný dňa 26.04.2022, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, pričom skutku sa dopustil 20.11.2021 v Považanoch. Bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so skúšobnou dobou 24 mesiacov do 26.04.2024 a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na 24 mesiacov. Došlo k podmienenému upusteniu od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti 01.03.2023 so skúšobnou dobou na 18 mesiacov. V predmetnej trestnej veci sa obžalovaný dopustil skutku, právne kvalifikovaného ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, dňa 16.11.2023, t.j. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 15 T/34/2022.

Podľa § 49 odsek 2 Trestného zákona sa ustanovenie odseku 1 nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Trest sa teda javí ako neprimerane mierny, a teda nezodpovedá všetkým zákonným požiadavkám uvedeným v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona. V danom prípade nemožno opomenúť ani požiadavku generálneho pôsobenia súdom uloženého trestu, ktorá je ale v danom prípade zatlačená do úzadia. Pritom primeraný trest môže pôsobiť na ostatných vodičov, aby si čo najdôslednejšie plnili všetky svoje povinnosti a dodržiavali právne predpisy. Pri ukladaní trestu nie je na mieste zohľadňovať eventuálne záujmy rodinných príbuzných, resp. osôb, ktoré nežijú s páchatel'om v spoločnej domácnosti a nie sú nevyhnutne odkázané príjem obžalovaného. Nepodmienečný trest odňatia slobody by vyjadril morálne odsúdenie konania páchatel'a.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/242/2023 zo dňa 27.02.2025 vo výroku o treste a aby v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.

Obžalovanému navrhujem podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 49 odsek 2 Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona za použitia § 43 Trestného zákona navrhujem obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 72 (sedemdesiatdva) mesiacov. Podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona navrhujem obžalovanému uložiť trest prepadnutia veci, a to osobného motorového vozidla značky ŠKODA FABIA 6Y SEAXRX01/-/-, evidenčné číslo G. s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stane štát.“

Obžalovaný sa do konania verejného zasadnutia odvolacieho krajského súdu písomne k dôvodom odvolania prokurátorky vyjadril doslovne takto :

„S rozhodnutím súdu prvého stupňa zo dňa 27.02.2025 sa obžalovaný v plnej miere stotožňuje, proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, ako ani proti trestnému rozkazu zo dňa 17.11.2023 nepodal odvolanie, resp. odpor. Svoj skutok úprimne oľutoval a vykonal všetky kroky smerujúce k odstráneniu škodlivého následku svojho konania. Obžalovaný dňa 20.12.2023 uznal pohľadávku voči B. K., A. čo do dôvodu a výšky, v sume 2.165,84 € z titulu poisťnej udalosti zo dňa 16.11.2023 a svoj dlh spláca v pravidelných mesačných splátkach.

Dôkaz: Uznanie pohľadávky a spôsob jej splácania v prílohe č. 1

Obžalovaný tak ako už uviedol v priebehu trestného konania svoj skutok úprimne ľutuje, žiadnym spôsobom neospravedlňuje svoje konanie a uložený trest s pokorou v plnej miere prijal. Obžalovaný je občan Chorvátskej republiky s trvalým pobytom E. XXX, XXX XX K., žijúci na Slovensku v mieste svojho trvalého pobytu sám, bez rodiny a priateľov. Jeho rodičia žijú v Chorvátsku a z dôvodu pracovných povinností a vzdialenosti sa s nimi ako so svojou najbližšou rodinou často nestretáva. Rovnako tak nemá na Slovensku žiadnych blízkych priateľov a dôvodom jeho života na Slovensku je práca, ktorú vykonáva.

Podľa slov obžalovaného, bol tento práce neschopný od 18.08.2023 do 12.01.2024, kedy bol doma v byte

v E. sám, pričom 5 týždňov mal sadru z dôvodu pracovného úrazu, kedy mu kolega prešiel vysokozdvížným vozíkom po klenbe nohy. Keďže mal obžalovaný narodeniny, vypil si sám u seba v byte a v uvedený deň, 16.11.2023, išiel na cintorín zapáliť sviečku za starou mamou, ktorú mal veľmi rád, a ktorá mu zomrela v roku 2014. Aj keď to skutok neospravedlňuje, je zrejmé, že obžalovaný sa cítil byť osamotený a cnelo sa mu po blízkych a ich prítomnosti. Počas pracovnej neschopnosti mu nikto nepomohol. Obžalovaný nemá kamarátov, spláca hypotéku na byt mesačne v sume 194,- €, v ktorom býva a úver v K. v sume 110,- €. Obžalovaný sa v minulosti nedopustil žiadneho priestupku ani trestného činu, okrem uvedeného ojedinelého zlyhania zo dňa 20.11.2021 a 16.11.2023. Od uvedeného dátumu vôbec nepije, vedie riadny život a chodí do práce.

Obžalovaný od momentu kedy nadobudol vlastníckeho právo k bytu nezameškal ani jednu splátku voči L. banke, ktorá mu poskytla hypotekárny úver, ako ani voči K., ktorá mu poskytla spotrebiteľský úver. Všetky splátky spláca riadne a včas. V prílohe súčasne predkladáme úverovú zmluvu ako aj potvrdenia o úhradách jednotlivých splátok. Všetky hore uvedené splátky obžalovaný riadne splácal aj počas jeho dlhodobej PN, na ktorej bol od 29.08.2023 až do 11.01.2024, ktorá na jeho psychickú pohodu mala obrovský vplyv, nakoľko nemohol navštíviť svoju rodinu.

Dôkaz: Potvrdenie o začiatku a konci PN
Úverová zmluva L.
Potvrdenie o splátkach L. a K.

Obžalovaný takisto riadne spláca škodu, ktorú spôsobila na susedovom motorovom vozidle Ford C MAX.

Dôkaz: Potvrdenie o splácaní škody za MV Ford C MAX

Od skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu úplne skončil s užívaním alkoholu, pričom uvádzame, že obžalovaný je pravidelným darcom krvnej plazmy v Rakúsku. Nepriaznivé následky skutku, ktorý sa mu kladie za vinu si uvedomil, skutok úprimne oľutoval v dôsledku čoho aj zmenil životný štýl, kedy sa aktívne začal venovať bicyklovaniu a čítaniu cudzojazyčnej literatúry. V prípade, ak jeho zamestnávateľ potrebuje aby prišiel do práce v nadčase na miesto jeho kolegu, vždy zamestnávateľovi vyhovie a do práce sa dostaví. V súčasnosti obžalovaný vykonáva nadčasy takmer každý mesiac.

Dôkaz: Diplom za darovanie krvnej plazmy

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne právnemu posúdeniu v danej veci. Sme presvedčení, že rozhodnutie je spravodlivé, zohľadňujúce vyššie uvádzané skutočnosti zistené v priebehu konania a stotožňujeme sa s tým, že najväčší zásah pre obžalovaného spočíva vo finančnej ujme, ktorým je zákonne uložený peňažný trest v primeranej výške k jeho mesačného príjmu a zároveň trest prepadnutia veci - motorového vozidla. Rovnako tak uložený náhradný trest vo výške 5 mesiacov odňatia slobody, považujeme za dostačujúci pre ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného. Zároveň bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti v trvaní 72 mesiacov, ktorý mu bol uložený v hornej polovici, ako aj trest prepadnutia veci - motorového vozidla škoda Fabia, čo má rovnako výchovný účinok a predstavuje výrazný zásah do jeho práv. Všetky uložené tresty zabezpečujú, aby obžalovaný v budúcnosti nepáchal trestnú činnosť, čím dochádza k naplneniu primárnej funkcie trestného konania a uložených sankcií, t.j. predovšetkým výchova páchatela.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom odôvodňuje podané odvolanie jediným dôvodom, ktorým je § 49 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého „ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody“, avšak je potrebné dodať, že súd obžalovanému neuložil trest odňatia slobody a tento teda ani logicky v zmysle § 49 ods. 1 neodložil, súd uložil obžalovanému peňažný trest (pre prípad, že nebude splnený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov), trest prepadnutia veci a trest zákazu činnosti, na ktoré tresty je použitie § 49 ods. 2 Trestného zákona neaplikovateľné.

Ukladanie alternatívnych trestov je premietnutím zásady ultima ratio, ich účelom je ponechať odsúdeného na slobode a uložiť mu taký druh trestu, ktorý bude pôsobiť preventívne proti páchaniu ďalšej trestnej činnosti, ochráni spoločnosť a v neposlednom rade uspokojí záujmy obetí trestného činu. Takéto tresty by mali upevniť v páchatelovi návyky a postoje potrebné k vedeniu riadneho života. Zastávame názor, že súdom uložené tresty obžalovanému nepochybne budú na obžalovaného pôsobiť preventívne a rovnako tak postačia na ochranu spoločnosti.

Trest odňatia slobody, ktorý predstavuje závažný zásah do práv obžalovaného, by mal byť, s poukazom na princíp ultima ratio, ukladaný len v odôvodnených prípadoch a v prípadoch, kedy uloženie alternatívneho trestu nepostačuje na naplnenie účelu trestu. Skúsenosti navyše deklarujú, že po výkone samotného trestu odňatia slobody sa odsúdený len ťažko zaraďuje do normálneho života. Odsúdený po výkone trestu odňatia slobody má problém nájsť si prácu, čo zvyšuje tak riziko, že bude páchať ďalšiu trestnú činnosť ako recidivista a práve tomu by mali zabrániť alternatívne tresty.

Alternatívy trestu odňatia slobody nemajú nevýhody odňatia slobody, ich výkon je spojený s nižšími nákladmi a nie sú prekážkou pre opätovné začlenenie páchatel'a do spoločnosti, ale naopak, v rade prípadov mu účinne pomáhajú. U páchatel'ov menej závažných trestných činov s menej narušenou štruktúrou osobnosti prináša nepodmienečný trest viac škody než úžitku, najmä sa záporne prejavuje okolnosť, že sú vytrhnutí zo svojho prirodzeného sociálneho prostredia.

Zastávame názor, že alternatívne tresty bez toho, aby boli spojené s odňatím slobody, zaručujú splnenie účelu trestu rovnako, ako keby bol na odsúdenom vykonaný nepodmienečný odňatia slobody. Ako sme už uviedli, alternatívne tresty posilňujú zásadu, že nepodmienečný trest odňatia slobody by mal byť prostriedkom ultima ratio.

Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 4Urtos/6/2020, z 18. novembra 2020 (rovnako ako v skoršom uznesení, sp. zn. 4Urtos/8/2019, z 12. novembra 2019), okrem iného, konštatuje: "V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje aj na koncepciu zavádzania alternatívnych trestov do právneho poriadku. Tieto tresty boli chápané najmä ako tresty, nahrádzajúce trest odňatia slobody, pretože tento trest je veľmi často spojený s tzv. "prizonizáciou", teda negatívnym vplyvom väzenského prostredia na odsúdených a na ich bezprostrednú budúcnosť po prepustení z väzby. Negatívne ovplyvnenie je zjavné nielen u odsúdených s dlhodobým trestom, ale aj v prípade krátkodobých trestov, pobyt vo väzení je totiž vo väčšine prípadov spojený so stratou zodpovednosti odsúdeného za seba samého, za svoje chápanie a za svoju budúcnosť. Odsúdený po prepustení z väzenia v určitej miere stráca schopnosť žiť na slobode bežným spôsobom života, stráca potrebné sociálne zručnosti a návyky, čo môže viesť k tzv. syndrómu "otáčavých dverí", podľa ktorého prepustený nie je schopný života v normálnej spoločnosti nezaťaženej kriminálnou minulosťou. V mnohých prípadoch preto začne vyhľadávať taký typ prostredia, ktorý pozná a vie sa v ňom pohybovať, teda niektorú kriminálnu subkultúru. Tým sa pravdepodobnosť ním páchanej pokračovacej trestnej činnosti zvyšuje. Alternatívny spôsob potrestania páchatel'a dnes predstavuje najmä v prípadoch páchatel'ov menej závažnej trestnej činnosti hlavnú metódu práce s odsúdeným, hlavným zmyslom alternatívnych spôsobov riešenia trestných vecí je primeraná reakcia na spáchaný trestný čin. Ide predovšetkým o obnovenie vzájomných vzťahov medzi poškodeným a odsúdeným, osobami z blízkeho sociálneho a rodinného prostredia, či snahu o pozitívnu motiváciu odsúdeného."

V tejto súvislosti by sme radi poukázali aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012, v zmysle ktorého „by bolo žiadúce v záujme rešpektovania požiadavky primeranosti trestu, aby sa do budúca zákonodarca vysporiadal so všeobecne rozšírenou zjednodušenou mylnou predstavou, v zmysle ktorej prísne trestanie predstavuje zaručený recept na zníženie kriminality, pričom páchatel' by v podstate mal byť potrestaný nie ako občan majúci základné práva a slobody, ale ako nepriateľ spoločnosti. Je totiž neospravedlivo, aby právo páchatel'a na primeraný trest zodpovedajúci jeho trestnému činu bolo obetované kolektívnemu spoločenskému záujmu bezpečnosti, pričom zahraničné kriminologické a penologické výskumy navyše celkom presvedčivo preukazujú, že neprimerané sprísňovanie trestnej represie, ktoré obvykle (pod vplyvom médií a vysokej miery punitivity obyvateľstva) predstavuje produkt emocionálnej a populistickej trestnej politiky, neprispieva

k dosiahnutiu žiadneho pozitívneho výsledku v podobe zníženej kriminality, ale jeho jediným preukázateľným efektom sú chronicky preplnené väznice a rastúci index väzenskej populácie. Zákonodarca ani v rámci boja s kriminalitou nesmie opúšťať základné dlhodobé konštanty moderného demokratického právneho štátu rešpektujúceho a chrániaceho základné ľudské práva a slobody (vrátane základných ľudských práv a slobôd páchateľa trestného činu), a to predovšetkým požiadavku primeranosti, zásadu pomocnej úlohy trestného práva a poňatie trestného práva ako prostriedku ultima ratio, ako aj princíp humanity trestného práva.“

Z uvedeného nálezu Ústavného súdu možno konštatovať, že tak ako pri výkone väzby, tak aj pri výkone trestu, sa má uväznenie využiť len ako krajný prostriedok, tzv. princíp ultima ratio. V prípade odsúdených by mal súd najskôr dôkladne zvážiť či by nebolo vhodnejšie uloženie alternatívnych trestov, ktoré nemajú za následok uväznenie. Využívanie pozbavenia slobody ako opatrenia krajného prostriedku vyplýva aj z Odporúčania Rec (99)22 Výboru ministrov o preplnenosti väzníc a náraste väzenskej populácie a Biela kniha o preplnenosti väzníc z roku 2016.

Máme za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a pri rozhodovaní dospel k správne právnemu posúdeniu veci, pričom obžalovanému uložil zákonné tresty postačujúce na nápravu páchateľa a ochranu spoločnosti, s ktorým plne súhlasíme.“

Krajský súd, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania prokurátorky v neprospech obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 30. apríla 2025, preskúmal na nariadenom verejnom zasadnutí dňa 07. októbra 2025 najskôr konanie, ktoré predchádzalo vyhlásenému predmetnému rozsudku a následne aj vecne preskúmal, a takto dospel k záveru, že hoci bolo odvolanie prokurátorky podané v neprospech obžalovaného, je prípustné, podané včas i na správnom mieste, nie je však dôvodné.

Krajský súd v rámci svojej primárnej prieskumnej povinnosti konania, ktoré predchádzalo vyhlásenému napadnutému rozsudku zistil, že okresný súd vo veci postupoval už procesne správne, bez procesných pochybení aj v intenciách uznesenia odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. októbra 2024 pod sp. zn. 23To/75/2024, ktorým muselo byť skoršie meritórne rozhodnutie súdu prvého stupňa v prejednávanej a posudzovanej trestnej veci - rozsudok zo dňa 27. júna 2024, sp. zn. 0T/242/2023 zrušené a vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu opätovne prejednal a rozhodol.

V rámci svojej prieskumnej povinnosti potom krajský súd túto, aj s prihliadnutím na podané odvolanie prokurátorky, zameril na odvolaním napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Pokiaľ ide o výrok o vine, krajský súd iba pripomína, že tento ani nebol napadnutý odvolaním prokurátorky, pričom by ho nebolo možné ani preskúmať, pretože prvostupňový okresný súd sudkyňou pre prípravné konanie právoplatným uznesením na hlavnom pojednávaní, po splnení všetkých procesných podmienok, prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku zo spáchania žalovaného skutku, správne aj zákonne posúdený ako žalovaný trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 Tr. zákona účinného do 15. marca 2024.

V pokračovaní svojej prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že prvostupňový okresný súd sudkyňou pre prípravné konanie nepochybil, keď u obžalovaného správne identifikoval a tiež zákonne jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť podľa §§ 36 písm. l) a 37 písm. m) Tr. zákona účinného do 15. marca 2024, pričom však pri správnom postupe mal obžalovanému priznať navyše aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, vzhľadom k tomu, že u obžalovaného právoplatne prijal jeho vyhlásenie o uznaní viny, čo pri ustálenej súdnej praxi (aj v zmysle aktuálneho znenia Tr. zákona v znení jeho novely Zákonom č. 40/2024 Z. z.) predstavuje predovšetkým významnú pomoc žalobcovi, ako nositeľovi dôkazného bremena a prispieva to aj k hospodárnosti celého trestného konania. Pre úplnosť krajský súd uvádza, že pritom táto poľahčujúca okolnosť nebola v prejednanom a posudzovanom prípade dôvodom na mimoriadne zníženie trestu.

Podstatu dôvodov odvolania prokurátorky tvoria jej námietky voči neuloženiu trestu odňatia slobody spojeného s jeho bezprostredným výkonom, keďže je pravdou, že sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil skutočne v čase plynutia určenej skúšobnej doby v jeho predchádzajúcom odsúdení, čo má zákonnú oporu v ustanovení § 49 odsek 2 Tr. zákona, samozrejme ale za predpokladu, že obžalovanému bude súd ukladať trest odňatia slobody.

V prejednávanej a posudzovanej príhode však bolo možné obžalovanému uložiť aj iný druh trestu - alternatívny trest k trestu odňatia slobody, ktorý predstavuje aj súdom prvého stupňa, jeho sudkyňou pre prípravne konanie, uložený peňažný trest.

Prvostupňový okresný súd zrozumiteľne, presvedčivo a akceptovateľne vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku, prečo obžalovanému uložil peňažný trest 1.000,- Eur, spolu s obligatórne uloženým eventuálnym, resp. náhradným trestom odňatia slobody na 5 mesiacov pre prípad, že by obžalovaný svojím úmyselným konaním zmaril jeho výkon. Aj krajský súd s poukazom na akceptovateľné dôvody uvádzané obžalovaným v rámci jeho písomného vyjadrenia k dôvodom podaného odvolania prokurátorky, vrátane jeho verbálneho vyjadrenia na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, sa stotožnil s takto uloženým alternatívnym trestom obžalovanému, kedy krajský súd nemohol opomenúť súčasne skutočnosť, že od spáchania žalovaného skutku uplynula už takmer lehota dvoch rokov, pričom nie vinou obžalovaného došlo k takto vzniknutému časovému odstupu do právoplatného skončenia veci. Nemenej dôležitým faktorom sú aj ďalšie skutočnosti spočívajúce v tom, že obžalovanému boli popritom uložené ďalšie dva tresty, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu

a predovšetkým aj trest prepadnutia veci, spočívajúceho v prepadnutí osobného motorového vozidla, ktoré obžalovaný ako vodič viedol v inkriminovanom čase. Povaha týchto uložených trestov v súhrne s uloženým predmetným peňažným trestom predstavuje trestnoprávne sankcie v súhrne, ktorý aj podľa názoru krajského súdu splní očakávaný účel trestu v zmysle § 34

Tr. zákona a v súhrne tieto uložené tresty obžalovanému predstavujú v dostatočnej miere vyjadrenie morálneho odsúdenia protiprávneho konania obžalovaného v inkriminovanom čase spoločnosťou. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody aj s ohľadom na relevantné dôvody, na ktoré poukázal obžalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k dôvodom odvolania prokurátorky, by predstavovalo neprimerane prísny trest pre obžalovaného, ktorý o. i. od samého počiatku uveriteľne prejavil sebareflexiu vo vzťahu k svojmu protiprávnemu konaniu.

Vzhľadom na uvedené dôvody preto krajský súd odvolanie prokurátorky v neprospech obžalovaného ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol, keďže sa stotožnil bez výhrad s napadnutými výrokmi o treste v rozsudku prvostupňového okresného súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e** je sťažnosť prípustná.